

dagogisk bistand m.v. er en klar indikator for et amtsligt forsyningsansvar.

Efter Socialministeriets opfattelse er også det samlede kvantitative behov for støtte til en person med varigt og betydeligt nedsat funktionsevne en indikator for, at den amtslige forsyningspligt indtræder, således at behov, der generelt må antages at ligge klart over den service, en kommune sædvanligvis må antages at kunne yde, kan indgå i vurderingen.

Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen indgik på denne baggrund den 14. oktober 2002 en aftale om afgrænsning af det kommunale og amtslige forsyningsområde i relation til døgntilbud til voksne med nedsat funktionsevne. Efter aftalen lægges vægt på et udgiftskriterium på 600.000 kr. årligt (2002-niveau) for den samlede hjælp til en person efter serviceloven. Ved sager under 600.000 kr. årligt er det en konkret vurdering af hjælpens specielle karakter, der afgør om personen er omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar, og ved sager på eller over 600.000 kr. årligt anses personen umiddelbart for omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar.

Afgrænsning af forsyningsansvaret

Lovforslaget indebærer, at fortolkningskriterierne i aftalen af 14. oktober 2002 for afgrænsningen af det kommunale og amtskommunale forsyningsansvar lovfæstes. Dette sker med henblik på at sikre en ensartet landsdækkende praksis.

Med lovforslaget foreslås det, at der fastsættes følgende kriterier for afgrænsningen af det kommunale og amtskommunale forsyningsansvar ud fra bestemmelserne i servicelovens §§ 92 og 93:

- Ved den konkrete vurdering af amtskommunens forpligtelse efter §§ 92 og 93, lægges vægt på borgerens behov og hjælpens specialiserede karakter, herunder behovet for specialiseret støtte til genoptræning, hjælp til udvikling af færdigheder og socialpædagogisk bistand m.v.
- Hvis behovet for hjælp og støtte samlet udgør en årlig udgift på 635.300 kr. eller mere er personen umiddelbart omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar efter §§ 92 og 93.

600.000 kr.-grænsen i aftalen mellem KL og Amtsrådsforeningen er fastsat i 2002-pl (pris- og lønniveau). I 2004-pl udgør grænsen 635.300 kr. Grænsen er reguleret som grundtaksterne. Reguleringsmetoden fremgår af servicelovens § 136, stk. 6, der indebærer, at grundtaksterne reguleres pr. 1. januar med den faktiske udvikling i lønninger og priser i den kommunale sektor i året 2 år forud for det år, hvor beløbene skal

gælde. Det fremgår også, at beløbene skal afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

De sager, der efter disse kriterier bliver omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar, bliver omfattet af de almindelige visitations- og finansieringsregler. Det vil sige, at hvis sagen efter kriterierne er omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar er der følgende muligheder for at opfylde den amtskommunale forsyningspligt

- borgeren visiteres til eller forbliver i et kommunalt tilbud, og amtskommunens medfinansierer udgiften til tilbuddet, jf. § 131 d, eller
- borgeren visiteres til et tilbud omfattet af grundtakstfinansieringen (§§ 92 og 93), jf. §§ 131 a og 131 b.

Medfinansiering

Med forslaget til et nyt stykke 2 i § 131 d, foreslås det, at hvis kommune og amtskommune er enige om, at en borger opfylder betingelserne for at være omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar, og borgeren ikke ønsker at flytte fra eget hjem eller et kommunalt tilbud, så er amtskommunen forpligtiget til at medvirke til at finde frem til og finansiere et relevant alternativt tilbud til borgeren.

Lovforslaget betyder dermed, at hvis en borger fx vælger at bo hjemme i stedet for at vælge at flytte til et kommunalt eller amtsligt botilbud, så er amtskommunen forpligtiget til at medvirke til at finansiere den kommunale løsning i eget hjem.

Det amtskommunale forsyningsansvar efter lovforslagets afgrænsningskriterier omfatter også de tilfælde, hvor en kommunal opgaveløsning består af foranstaltninger på private boformer.

Hvis der er enighed mellem kommune og amt om en konkret visitation, men ventetid på det ønskede tilbud, påhviler det efter servicelovens § 131 b, stk. 3, kommune og amtskommune at samarbejde om at tilbyde en forsvarlig indsats for borgeren i venteperioden. Under forudsætning af enighed om denne indsats, skal amtskommunen finansiere den del af udgifterne, der overstiger grundtaksten på området.

Servicelovens § 131 b, stk. 3 omfatter efter sin ordlyd kun ventetid i relation til foranstaltninger, som er omfattet af servicelovens § 131 a, dvs. grundtakstfinansierede tilbud. Det antages imidlertid i praksis, at hvis der er enighed om visitationen og amtskommunens medfinansiering af tilbud, der er omfattet af § 131 d, men ventetid til tilbuddet – fx et kommunalt bofællesskab for psykisk udviklingshæmmede - så bør amtskommunen også medfinansiere udgifter over